

Mario Puzo

XAÇ ATASI

İngiliscədən tərcümə:
Samir Bulut

QANUN NƏŞRİYYATI

Mario Puzo

**THE
GODFATHER**

Vito Korleonenin kiçik oğlu Maykl professor olmaq istəyir, lakin şərait elə gətirir ki, o, atasının varisi olur. İkinci Dünya müharibəsindəki döyüşlərdə bərkimiş, savadlı Maykl Korleone qüdrətli mafiya başçısına çevrilir...

Əslən Siciliyadan olan Vito Korleone klanından bəhs edən bu roman indiyə kimi mafiya haqqında yazılmış ən yaxşı əsər sayılır.

1969-cu ildə çap olunmuş “Xaç atası” romanı öz müəllifi Mario Puzonu bütün dünyada məşhurlaşdırdı.

Mario Puzo THE GODFATHER

Mario Puzo XAÇ ATASI

Janr: kriminal

Yaş qrupu: 16+

Ölçü: 130x200 mm

Cild: yumşaq

Səhifə sayı: 448

Naşir: Şahbaz Xuduoğlu

İngiliscədən

tərcümə: Samir Bulut

Korrektor: Əyyar Tahirov

Mətn dizaynı: Rəhilə Şamil

Qapaq dizaynı: Kənan Eynullayev

Qanun Nəşriyyatı

Bakı, AZ 1102, Tbilisi pr., 76

Tel: (+994 12) 431-16-62; 431-38-18

Mobil: (+994 55) 212-42-37

e-mail: info@qanun.az

www.qanun.az

www.fb.com/Qanunpublishing

www.instagram.com/Qanunpublishing

ISBN 978-9952-606-29-4

© Qanun Nəşriyyatı, 2026

© Mario Puzo, 1969

Bu kitabın Azərbaycan dilinə tərcümə və yayım hüquqları
Qanun Nəşriyyatına məxsusdur. Kitabın təkrar və hissə-hissə
nəşri “Müəlliflik hüququ və əlaqəli hüquqlar haqqında”
Azərbaycan Respublikasının Qanununa ziddir.

Anthoni Kleriyə həsr olunub

“Zənginliyin arxasında cinayət gizlənir...”

O.Balzak

BİRİNCİ HİSSƏ

1

Ameriqo Bonasera Nyu-Yorkun üçüncü cinayət məhkəməsinin binasında əyləşib prosesin başlanmasını gözləyirdi; o, qızının namusunu ləkələməyə çalışan, onu amansızca təhqir edən insanlardan intiqam almaq üçün alışıb yanırdı.

Kobud sifətli hakim müttəhimlər kürsüsündə oturmuş iki gənci, sanki öz əlləri ilə cəzalandırmağa hazırlaşaraq, qara mantıyasının qollarını çırmaladı. Onun üzünə qəzəb çökmüşdü. Amma bu, saxta qəzəb idi; Ameriqo da bunu hiss etmişdi, lakin eyni zamanda tam dərk edə bilməmişdi.

– Siz doğrudan da, ən axırıncı pozğunlarsınız, – hakim sərt səsle dedi.

“Hə, hə, – Ameriqo Bonasera düşündü. – Vəhşidirlər. Heyvandırılar”. Qısaşaqlı, üzləri tər-təmiz tərəş edilmiş iki gənc oğlan gözlərini aşağı dikərək, başlarını hörmətlə əydilər.

Hakim davam etdi:

– Siz vəhşi heyvanlar kimi, hərəkət etməsiniz və bəxtiniz gətirib ki, yazıq qızı zorlamamısınız, yoxsa ikinizi də on iki il dus-

taqlıqda çürüdərdim. – Hakim dayandı, qalın qaşlarının altındakı gözləri acıqlı Ameriqo Bonaserağa tərəf baxaraq, hiyləgərcəsinə parıldadı, sonra isə qarşısındakı protokollara dikildi. O, sifətini turşudaraq, çiyinlərini çəkdi, guya öz iradəsinin əleyhinə hərəkət edirdi.

– Lakin gəncliyinizi, qüsursuz keçmişinizi və ailələrinizin təmiz reputasiyasını nəzərə alaraq, sizi şərti olaraq üç il müddətinə azadlıqdan məhrum edirəm.

Yalnız öz peşəsi ilə qırx illik məşğuliyyət Ameriqo Bonaserağın üzünün nifrətdən əyilməsinə imkan vermədi. Qızının çənəsi sınımışdı və hələ də xəstəxanadaydı, bu vəhşilər isə artıq azadlığa çıxırdılar? Bütün bunlar əsl komediya idi. O öz əzizlərinin ətrafına toplaşmış xoşbəxt valideynlərə və qohumlara baxdı. İndi onların hamısı xoşbəxt idi, indi onların hamısı gülürdü.

Hirsindən ödü ağzına gələn Bonasera ağ rəngli cib dəsmalını çıxarıb dodaqlarına yaxınlaşdırdı. O, əmin addımlarla çıxışa tərəf gedən və ona gözücü də baxmayan iki əclafı gördü. Bonasera dinib-danışmadan onlara yol verdi, yalnız sabun iyi verən təmiz dəsmalını bərk-bərk dodaqlarına sıxdı.

İndi onun yanından bu vəhşilərin valideynləri keçib gedirdi, – onunla yaşlı olan iki kişi və iki qadın. Geyimlərinə baxdıqda Amerikada çoxdan məskunlaşdıqlarını düşünmək olardı. Onlar Ameriqoya baxırdılar. Bu baxışlarda utanc hissi qalıblərin qəribə nifrətilə qarışmışdı.

Özünü ələ ala bilməyən Bonasera kobudcasına qışqırdı:

– Bunun əvəzini ödəyəcəksiniz! Uşaqlarınız məni ağlatdıqı kimi, mən də sizi ağlamağa məcbur edəcəyəm!

Vəkillər öz müştərilərini çıxışa tərəf tələsdirir və valideynlərini müdafiə etmək üçün geriye dönmək istəyən oğlanlardan gözlərini çəkmirdilər. Ucaboşlu məhkəmə xidmətçisi Bonaserağın dayandığı cərgəyə tərəf atıldı, lakin artıq buna ehtiyac yox idi.

Ameriqo Bonasera Amerikada yaşadığı bütün bu illərdə qanun və ədalətə inanmışdı. İndi onun beyninə qisas dumanı dolmuşdu, tapança alıb, o iki əclafı öldürdüyünü görürdü. Lakin özündə güc tapıb, hələ heç nə anlamayan arvadının yanına qayıtdı və dedi: “Onlar bizi axmaq yerinə qoydular”. Bir az susduqdan sonra əlavə etdi: “Ədalətli məhkəmə naminə don Korleoneyə itaət etmək lazım gələcək”.

Qırmızı divanda sərələnmiş Conni Fontena şotland viskisini birbaşa şüşədən içir, arabir büllur qədəhdəki buzlu sudan qurtumlayırdı. Səhər saat dörd idi və onun təsəvvüründə bir-birinin ardınca dəhşətli səhnələr yaranır, öz gəzəyən arvadını necə öldürdüyünün xəyalını görürdü. Qoy, bircə evə qayıtsın. Uşaqların hal-əhvalını öyrənməkdən ötrü birinci arvadına zəng etmək üçün çox gec idi, uğursuzluq içində çapalayarkən dostlarını axtarmaqsa, sadəcə, ağlasığmaz idi. Bir zamanlar o, səhər saat dördə dostlarına zəng edəndə, onlar sevinc və qürurdan atılıb düşürdülər, indisə dostları onunla görüşmək istəmədiklərini, hətta gizlətmirdilər.

O, viskidən içə-içə, açarın cingiltisini eşitdi, amma arvadı evə girib, onun yanında dayanana qədər içməyə davam etdi. Onun mələk kimi üzü, mavi gözləri, incə və kövrək, lakin mükəmməl biçimli bədənə vardı. Yüz milyon kişi Marqot Aştonun gözəl üzünə vurulmuşdu və onu ekranda görmək üçün öz pullarını xərcləyirdi.

– Lənət şeytana, harda veyllənirdin?

– Orqiyadan düz bura gəlmişəm, – o cavab verdi.

O, ərinin imkanlarını düzgün qiymətləndirməmişdi. Conni stola tərəf sıçrayıb arvadının boğazından yapışdı, lakin onun gözəl üzünün və mavi gözlərinin yaxınlığından qəzəbi soyudu, əl-qolu yanına düşdü. Arvadı istehza ilə gülümsəyərək yenidən səhv buraxdı. Başı üzərinə qalxan nəhəng yumruğu görüb qışqırdı:

– Üzümə vurma, Conni! Mən filmdə çəkilirəm.

Arvadı güldü. Conni yumruqla onun qarnına vurub yerə sərdi. Budur, onun nəfəsini və adamı bihuş edən ətrinin qoxusunu hiss edir. Conni yumruqla onun əllərinə və qarayanız budlarına vururdu. Bir vaxtlar yeniyetmə olarkən, Nyu-Yorkun yoxsul məhəllələrinin birində öz yaşıdlarını döydüyü kimi, indi arvadını yumruqlayırdı. Zərbələr ağrıdır, lakin burun, yaxud diş sınığı kimi, izlər buraxmırdı.

O, arvadını çox da bərk vurmurdu. Bərk vura bilmirdi, arvadı da buna gülürdü. Marqot əllərini və ayaqlarını açaraq uzanmışdı, ipək yubka dizlərindən yuxarı qalxmışdı. Qəhqəhələr arasındakı fasilədə o, ərində həvəs oyatmaq istəyirdi:

– Gəl bura, sox onu mənə. Sox onu, sən bunu istəyirsən, Conni.

Conni Fontena ayağa qalxdı. O, döşəmədə uzanmış arvadına nifrət edirdi, amma onun gözəlliyi Connini qoruyurdu. Marqot yana çevrilib, balerina incəliyi ilə ayağa durdu. O, Conninin ətrafında rəqs etməyə başladı və uşaq kimi oxudu: “Ağrıtmır, Conni, incitmir, Conni”. Sonra qəmli-qəmli dedi:

– Bədbəxt rəzil. Ah, Conni, sən həmişə axmaq və romantik italyan olaraq qalacaqsan. Hətta sevgilə də uşaq kimi məşğul olursan. Sənə hələ də elə gəlir ki, qadınlarla sənin xoşladığın mahnılardakı kimi, yatırlar.

O, başını yelləyib əlavə etdi:

– Yazıq Conni, sağ ol.

Marqot yataq otağına keçib qapını bağladı.

Conni əllərilə üzünü tutub döşəmədə oturmuşdu. Çarəsizlik içindəydi, lakin Hollihud cəngəlliyində onu dəfələrlə ayaq üstə tutan dəmir inadkarlığı telefonun dəstəyini qaldıraraq, aeroporta getmək üçün taksi sifariş verməyi ona məcbur etdi. Təkcə bir adam onu xilas edə bilərdi. O, Nyu-Yorka qayıdacaqdır. Ona kömək etmək üçün kifayət qədər gücü, ağılı və sevgisi olan həmin adamı tapacaqdır. O, xaç atası Korleonenin yanına gedəcəkdir.